

گزارش آذرماه ۹۵ رییس دانشگاه به دانشجویان، کارکنان و هیئت علمی

یک اتفاق در دو روز / تبدیل فرصت به تهدید!

ما امانت‌دارتر از برخی افراد حرفه‌ای هستیم، چون هم مصاحبه کم غلط بود و هم بسیار نزدیک به متن گفتگو. برای فرزندان برومند ایران که اکنون دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تهران هستند، آرزوی موفقیت دارم.

🔷 مراسم روز دانشجو با حضور رئیس جمهور

مراسم روز ۱۶ آذر امسال با حضور رئیس جمهور محترم و وزرای محترم بهداشت، علوم و ارشاد، مشاورین رئیس جمهور، مسئولان عالی‌رتبه کشور، رؤسای دانشگاه‌ها و تعداد زیادی دانشجو از طیف‌های مختلف در تالار فردوسی دانشگاه تهران برگزار شد. در سه سال گذشته این مراسم در دانشگاه‌های شهید بهشتی، صنعتی شریف و علوم پزشکی ایران برگزار شده بود و این بار دانشگاه تهران میزبان بود. در این نشست بعد از سخنرانی کوتاه آقای دکتر نیلی رییس دانشگاه تهران، ۱۳ دانشجو از تشکلهای دانشگاهی هر یک حدود ۵ دقیقه صحبت کردند و سپس آقای دکتر روحانی سخنرانی

دکتر علی جعفریان، رییس دانشگاه همچون ماه‌های گذشته در پایان آذرماه ۹۵ در گزارشی مکتوب با دانشجویان، کارکنان و اعضای هیئت علمی دانشگاه سخن گفت. متن کامل گزارش به شرح زیر است:

اساتید، دانشجویان و کارکنان عزیز دانشگاه سلام
آذر برای همه ما با نام دانشجو عجین است و این چهارمین آذری بود که من در این سمت در خدمت آنان هستم؛ بنابراین قسمت عمده گزارش این ماه به این موضوع اختصاص خواهد داشت. دانشجویان عصاره دانشگاه هستند و اگرچه هریک از آنان با شخصیت شکل گرفته وارد این مجموعه می‌شوند اما از جهت حرفه‌ای بیشترین تأثیر را از ما می‌گیرند. به مناسبت ۱۶ آذر برای اولین بار یکی از نشریات دانشجویی دانشگاه برای مصاحبه وقت خواست که به سرعت تنظیم کردم. وقتی متن مصاحبه را در نشریه دیدم با خود فکر کردم ظاهراً دانشجویان

چطور می‌شود ما با ادعای دنباله‌روی ایشان به گونه دیگر عمل کنیم آن هم در برابر فردی که نماد هویت و اقتدار ملی یک کشور است یعنی رئیس‌جمهور. به نظر می‌رسد برخی از مردم و از جمله دانشجویان هیجان را بر منطق ترجیح می‌دهند و این به نظر من یکی از مشکلات مهم جامعه ما است چون باعث می‌شود تصمیم‌گیری‌های ایشان نیز بر پایه هیجان باشد و همه ما می‌دانیم که عاقبت چنین روشی چگونه خواهد بود. در این میان شعارهای گروه‌های مختلف دانشجویی حاضر در سالن هم مثل سال‌های قبل فضا را هیجان‌زده‌تر می‌کرد و گهگاه هم دانشجویان پشت تریبون خطاب به یکدیگر صحبت می‌کردند یا در سالن شعار می‌دادند و این نشان می‌دهد که فضای مناسب برای گفتگو بین دانشجویان نیز هنوز فراهم نیست و شاید به همین دلیل است که کرسی‌های آزاداندیشی تاکنون عملاً برگزار نشده است.

۴- رئیس‌جمهور محترم نه تنها در طول صحبت‌های تند دانشجویان هیچ واکنشی نشان ندادند بلکه در سخنرانی خود نیز بسیار متین و مستدل صحبت کردند و از منظری به موضوع نگاه کردند که جامع اطراف و دیدگاه‌ها بود. آنچه در بیانات دانشجویان آمده بود تقریباً موضوع بحث رئیس‌جمهور قرار گرفت و ایشان ضمن اشاره به دستاوردهای دولت به‌طور صریح درباره مواردی که مشکلات ادامه دارد توضیح دادند. تأکید ایشان در یک کلام بر این بود که ما هر جا دستاوردی داشته‌ایم محصول «اجماع و اتفاق» بوده است و از اینکه وقت‌مان برای تعارضات بی‌حاصل و جناحی گرفته شود گله کردند. شخصاً از سخنرانی حجت‌الاسلام‌المسلمین دکتر حسن روحانی بسیار لذت بردم. گذشته از همه اینها، دانشجو هیجانی و پرشور است و این بد نیست اما باید به همین اندازه مستقل هم باشد. در این باره در بخش سومین جشنواره دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی تهران بیشتر خواهیم گفت.

✍️ حضور وزیر بهداشت در برنامه تریا

در بیست و چهارم آذرماه وزیر محترم بهداشت در برنامه تلویزیونی تریا حاضر شد. این همان برنامه‌ای است که ۲ سال قبل به‌شدت به طرح تحول سلامت و البته پزشکان

نسبتاً مبسوطی ایراد کردند. از نظر من چند نکته مهم در نشست دانشجویی امسال وجود داشت:

۱- دانشجویانی که به نمایندگی از تشکل‌های مختلف صحبت می‌کردند بسیار صریح، روشن و بدون لکننت نظرات خود را بیان کردند. این یک نقطه مثبت است که رئیس‌جمهور محترم هم به آن اشاره کردند. همه ما به خاطر داریم که در گذشته نه‌چندان دور چنین مراسمی اصلاً برگزار نمی‌شد یا اگر می‌شد انتقادات بسیار محدود و کنترل شده مطرح می‌شد و بعضاً با عواقبی هم همراه بود. اینکه دانشجویان هم بتوانند و هم این فرصت در اختیارشان قرار گیرد یک نقطه قوت بزرگ است. همان‌طور که در ردیف اول سالن نشسته بودم و سخنرانی‌های آن‌شین دانشجویان را می‌شنیدم با خود فکر کردم که چند کشور در این منطقه از دنیا وجود دارد که در آن دانشجویان بتوانند به این صورت مطالب خود را در مقابل فرد اول اجرایی کشور بیان کنند.

۲- تقریباً همه دانشجویانی که صحبت کردند به‌شدت از عملکرد دولت و شخص رئیس‌جمهور انتقاد کردند. این البته قابل درک است که دانشجو باید روبه‌جلو و آرمان‌خواه باشد اما اینکه در سخنان ۱۳ دانشجو در حضور رئیس‌جمهور فقط نقاط منفی بیان شود و هیچ نکته مثبت جدی مطرح نشود به نظرم غیرمنصفانه و خلاف اصول ارائه بازخورد است. مگر غیر از این است که این فرصت برای بیان بازخوردها فراهم شده و بازخورد اصول مشخصی دارد؟ حتی اگر فرض کنیم که این مجال فقط برای نقد است مگر غیر از این است که نقد باید شامل همه ابعاد موضوع اعم از مثبت و منفی و ارائه پیشنهادهای اصلاحی باشد؟ این جلسه چنین شکلی نداشت و تقریباً تمام مطالب متوجه ایرادات بود آن هم بدون پیشنهاد اصلاحی.

۳- چند تن از دانشجویان در حین صحبت پا را فراتر از دایره ادب گذاشتند و نسبت به رئیس‌جمهور و برخی افراد با ادبیات نامناسب و توهین‌آمیز صحبت کردند. حتی اگر مورد قبلی را اقتضای چنین جلسه‌ای با محوریت دانشجویان فرض کنیم که البته از نظر من محل بحث است، این روش را به‌هیچ‌وجه نمی‌توان تأیید کرد. رعایت ادب حتی در برخورد با دشمن سیره و توصیه بزرگان دین است و

حمله کرد و اعداد و ارقام عجیبی را نمایش داد که نتیجه بگیرد طرح تحول سلامت در جهت خدمت به پزشکان و افزایش درآمد آنان اجرا شده است. تقریباً همان اتفاق اما این بار در حضور وزیر بهداشت تکرار شد و مسیری تعقیب شد که در آن جز تخریب چیزی وجود نداشت. این موضوع از دو جهت قابل تأمل است که بی ارتباط به بحث جلسه دانشجویی در حضور رئیس جمهور هم نیست.

نکته اول اینکه چطور ممکن است طرحی که تقریباً تمام مسئولین ارشد کشور بارها به منافع حاصل از آن برای مردم اذعان کرده‌اند هیچ نکته مثبت قابل بیانی نداشته باشد که در یک برنامه از مهمترین شبکه تلویزیونی سراسر کشور بشود به آن اشاره کرد. این که ما در رسانه ملی به یک طرح ملی چنان حمله کنیم که انگار از اساس غلط و باعث خسران کشور است، روش قابل قبولی است؟ چه دستاوردی از این روش به دست خواهد آمد؟ البته طرح تحول سلامت دارای نقاط قوت و ضعف مختلفی است که علت بسیاری از آنها را باید در پس زمینه‌های اجتماعی-اقتصادی- فرهنگی جامعه جستجو کرد. روشی مانند پرداخت کارانه که حدود ۲۰ سال قبل انتخاب شد و امروزه خیلی مورد تهاجم قرار می‌گیرد، معلول همین پس زمینه‌ها است و اکنون شاید بتوان دوباره آن را مورد نقد و بررسی قرار داد. اگر بنای رسانه بر اطلاع‌رسانی و شفاف‌سازی است تمام ابزارهای لازم برای این کار را در دست دارد و می‌تواند به خوبی از آنها استفاده کند. همین برنامه اگر هدفی غیر از تخریب داشت می‌توانست با بیان ابعاد مختلف طرح و عوامل مختلف اقتصادی اجتماعی مرتبط با آن بهترین فرصت را برای نقد آن فراهم کند اما ورود به بحث و شیوه اجرای برنامه به صورتی بود که هر بیننده‌ای می‌توانست به سرعت متوجه جهت برنامه شود. همین روش بود که باعث شد آقای دکتر هاشمی به صراحت اعلام کنند که با این روش مردم به رسانه اعتماد نخواهند کرد.

نکته دوم اینکه همه می‌دانیم میزان رضایت مردم از وزارت بهداشت علیرغم نارسایی‌های مژمن و متعددی که وجود داشته، در طی سه سال گذشته به طور چشمگیری افزایش یافته و این دستگاه طبق گزارش‌های رسمی در نظرسنجی‌ها بیش از سی رتبه ارتقا داشته و در ردیف

سه دستگاه اول از این جهت قرار گرفته است. آیا ما برای همین مردم برنامه تهیه می‌کنیم یا برای کسان دیگری؟ اگر چه برای خالی نبودن عریضه در گزارشی که از پشت نرده‌های بعضی بیمارستان‌های بزرگ دانشگاهی شهر تهران تهیه شده بود چند نقطه نظر مثبت هم مطرح شد، اما آیا بینندگان چنین برنامه‌ای هدف آنرا درک نمی‌کنند؟ آیا واقعاً تصور می‌کنیم نشان دادن محرومیت‌های روستاهای دورافتاده‌ای در جنوب استان کرمان بیانگر وضعیت سلامت کشور است؟ شکی نیست که ما کمبودهای بسیاری در ارائه انواع خدمات و از جمله خدمات سلامت، در کشور داریم و شکی نیست که امکان رفع همه این کمبودها با منابع فعلی کشور وجود ندارد. شاید وزیر بهداشت اولین سیاستمداری باشد که این موضوع را به طور شفاف بیان کرد. هیچ کشوری در دنیا نتوانسته است موضوع عدالت در سلامت را حل کند حتی کشوری مثل سوئد با ۱۰ میلیون نفر جمعیت و سرانه سلامت چند هزار دلاری؛ چنانچه وزیر بهداشت این کشور در سخنرانی خود در دانشگاه علوم پزشکی تهران بیان کرد؛ اما نکته اینجاست که اتفاقاً آنچه در سه سال گذشته در این حوزه اتفاق افتاده عمدتاً حول دو محور حمایت مالی و افزایش دسترسی است که هر دو از ابعاد مهم عدالت در سلامت هستند و مردم بدون شک این تغییر را به خوبی احساس می‌کنند؛ بنابراین منصفانه این است که ضمن تأیید این دو هدف بزرگ طرح تحول سلامت، درباره بخش‌هایی از آن که محل بحث است صحبت کنیم و با بیان ایرادات، راه حل کارشناسانه پیشنهاد کنیم.

برداشت نهایی من از این برنامه تقریباً دوساعته تحمل و صراحت بیان وزیر بهداشت در مقابل حملات غیرمنطقی مجری برنامه و نادیده گرفتن منافع حاصل از یک طرح بزرگ ملی برای تخریب یک عضو دولت یا کل آن بود. ما در کشور آن قدر منابع انسانی و انرژی نداریم که صرف جدال با یکدیگر کنیم گذشته از آن که بد نیست ببینیم حاصل جدال‌های گذشته برای کشور چه بوده است. نقد، چنانچه رئیس جمهور محترم در مراسم روز دانشجو گفتند حق مردم و نیاز دولت است اما تخریب ...

جریانات سیاسی باشند نه تنها بد بلکه تهدید است. کسانی که اوایل انقلاب را به خاطر دارند خوب می‌دانند که استفاده تشکیلات سیاسی از محیط دانشگاه باعث تبدیل اتاق‌های دانشکده‌ها به محیطی شبیه خانه تیمی شد و همین امر پس از درگیری‌های بی‌حاصل منجر به تعطیلی دانشگاه‌ها شد. کار سیاسی الزامات و قواعدی دارد که باید رعایت شود و محل نشست‌های احزاب و گروه‌های سیاسی هم باید مشخص باشد. بدون شک محل آن در دانشگاه نیست اگرچه دانشگاه محلی برای تضارب افکار است. این دو نکته مورد تأکید من بوده و هست که اولاً دانشگاه محل فعالیت‌های سیاسی احزاب و گروه‌ها نیست و ثانیاً دانشگاه باید با نگاه مستقل وارد این موضوعات شود. راه این کار هم برگزاری همان کرسی‌های آزاداندیشی است که علیرغم تأکیدات مکرر رهبر معظم انقلاب هنوز عملی نشده است. ما هم در این موضوع بی‌تقصیر نیستیم اگرچه به نظر می‌رسد هنوز جامعه نیز آمادگی و تحمل لازم برای شنیدن نظر مخالف را ندارد و «آزاداندیشی» به معنای واقعی موضوع جدیدی است.

نگاه من به ورود دانشجویان به مسائل سیاسی بارها به این صورت سوءتعبیر شده که رئیس دانشگاه معتقد است دانشجوی باید فقط درس بخواند. فکر کنم توضیحات فوق برای تبیین واقعیت کافی باشد.

دکتر مصطفی محقق

دکتر مصطفی محقق را اولین بار اوایل دهه ۸۰ در سمت مشاور اجرایی در معاونت پژوهشی دانشگاه ملاقات کردم. از سال ۸۴ که ایشان عهده‌دار معاونت دانشجویی دانشگاه شدند تاکنون به صورت مختلف با هم همکاری بودیم و تقریباً در تمام این مدت هر دو در هیئت‌رئیس دانشگاه حضور داشتیم، البته من به‌حسب سمت روی صندلی‌های مختلفی نشستم و ایشان در این ۱۱ سال صندلی ثابتی داشتند. دکتر محقق فردی درستکار، وقت‌گذار، خوش‌رو، صبور، خون‌سرد و با‌دراست و در یک کلام مدیری تمام‌عیار هستند و در سمت معاونت دانشجویی که از مشکل‌ترین مشاغل دانشگاه است بحران‌های بزرگی مانند حوادث سال ۸۸ و جریانات متعاقب ادغام

سومین جشنواره دانشجویی دانشگاه

به همت معاونت دانشجویی و سایر همکارانم در دانشگاه، سومین جشنواره دانشجویی این‌سینا در عصر روز ۱۶ آذر برگزار شد. امسال هم این جشنواره با استقبال خوبی از طرف دانشجویان عزیز ما روبرو شد و بیش از ۵۰۰ درخواست برای شرکت در آن در سایت جشنواره ثبت شد که از بین آنها ۴۲ نفر برگزیده شدند. همچنین از ۱۳ دانشجو که طبق آیین‌نامه دانشجویی نمونه کشوری از دانشگاه ما معرفی شده بودند تقدیر شد. لازم به ذکر است که مبنای شرکت در این جشنواره داوطلبی است بنابراین رقابت بین افرادی است که در سایت جشنواره ثبت‌نام کرده‌اند. حضور دانشجویان در مراسم پایانی نیز چشمگیر بود و مثل دو سال قبل مملو از نشاط. ضمن تشکر از همه دست‌اندرکاران و داوران جشنواره، بسیار خوشحالم که برای سومین بار فرصت حضور در این مراسم باشکوه را داشتم. برنامه فقط دو سخنرانی داشت و این هم یکی از نقاط قوت آن بود. آقای دکتر محقق گزارش جشنواره را بیان کردند و من هم درباره لزوم چندبعدی بودن دانشجو بخصوص در گروه پزشکی تأکید کردم که در بخش بعد به آن می‌پردازم.

دانشجو و سیاست

دانشجو طبق تعریف عرفی کسی است که درس می‌خواند اما این شرط لازم است و نه کافی. دانشگاه علاوه بر آموزش و پژوهش محل رشد فردی دانشجویان در ابعاد مختلف است و این شروع فرایند جامعه‌پذیری برای آنان است. به همین جهت ابعاد مختلف فرهنگی، هنری، ورزشی، مذهبی و اجتماعی علاوه بر بخش‌های آموزش و پژوهش در جشنواره دانشجویی ما مدنظر قرار گرفته است. مسائل سیاسی هم به‌عنوان بخش مهمی از موضوعات اجتماعی باید مورد توجه دانشجویان باشد؛ اما نکته‌ای که من به آن اشاره کردم لزوم نگاه مستقل دانشجویان به مسائل سیاسی است. اینکه دانشجو نسبت به موضوعات سیاسی داخلی و بین‌المللی حساس باشد نه تنها خوب بلکه ضروری است؛ اما اینکه دانشگاه و دانشجو محل و ابزاری برای استفاده

دیگران یا عدم آشنایی با نیروهای جوان باشد و گاهی هم به دلیل عدم تمایل افراد توانمند به انجام کار اجرایی.

رویدادها

در آذرماه رویدادهای متعددی داشتیم که می‌خواستیم درباره آنها مطالبی را عرض کنم اما به دلیل طولانی شدن گزارش صرف‌نظر می‌کنم و به سه مورد اشاره کوتاهی خواهیم کرد.

در روز ۴ آذرماه اولین مانور بحران دانشگاه به‌صورت فیزیکی در ستاد و مجتمع بیمارستانی امام خمینی برگزار شد. اخبار این مانور در سایت دانشگاه منعکس شد و در این گزارش علاوه بر ابراز تشکر از همکاران معاونت درمان، مجتمع امام خمینی و بیمارستان دکتر شریعتی که حضور فعال و چشمگیری در برگزاری آن داشتند، لازم می‌دانم بر اهمیت حفظ آمادگی برای مقابله با انواع بحران که در کشور ما و منطقه روی می‌دهد تأکید کنم. ما در منطقه‌ای بحرانی زندگی می‌کنیم و در داخل کشور نیز بحران‌های مختلفی را تجربه کرده و خواهیم کرد. اگرچه قدیمی‌ترها سابقه بحران بزرگی مانند جنگ را در ذهن خود دارند اما نسل بعدی هم باید برای شرایط مشابه آمادگی داشته باشد در غیر این صورت نخواهیم توانست وظیفه اجتماعی خود را در شرایط خاص به‌خوبی انجام دهیم.

در همین ماه و به دنبال مکاتبه‌ای در مورد توانمندسازی کارکنان در بخش پرستاری، واکنش عجیبی از طرف برخی گروه‌ها بخصوص در فضای مجازی اتفاق افتاد که برای من باعث تعجب بود و در بخش حواشی به آن اشاره می‌کنم. صورت مسئله این است که دانشگاه موظف به ارائه دوره‌های توانمندسازی برای کارکنان است و طبق مصوبه هیئت‌امنای دانشگاه که مربوط به سال‌ها قبل است، مجاز است که در صورت طی موفق دوره‌های توانمندسازی موردنیاز برحسب مشاغل و محل خدمت، اگر مجموع این دوره‌ها معادل یک مقطع بالاتر تحصیلی شده باشد برای کارکنان خود مزایای مقطع بالاتر را منظور نماید. علت این تصمیم

و انتزاع دو دانشگاه را در بخش دانشجویی به‌خوبی اداره کردند. بسیاری از خدمات ایشان در طی بحران‌های مذکور هنوز هم علنی نشده و اکثر دانشگاهیان از آن بی‌اطلاع هستند. خدمات دکتر محقق به دانشگاه به‌واقع شایسته تقدیر است. از حدود یک سال قبل با توجه به اینکه دوره مدیریت ایشان در این سمت به ۱۰ سال رسیده بود بنابر جابجایی داشتیم اما به گزینه مناسب نرسیدیم. اوایل امسال از ایشان خواستیم که با توجه به تغییرات بیمارستان یاس (جامع زنان) سرپرستی این بیمارستان را قبول کنند که با بزرگوارى پذیرفتند و قرار شد برای معاونت دانشجویی جایگزینی پیدا کنیم. این کار البته چندین ماه طول کشید و در آذرماه با قبول مسئولیت از طرف آقای دکتر حلبچی، دانشیار و مدیر گروه پزشکی ورزشی دانشگاه، به سرانجام رسید. البته آقای دکتر محقق به‌عنوان مشاور در امور دانشجویی و فرهنگی همچنان در کنار هیئت‌رئیس دانشگاه خواهند بود و این موضوعی است که از طرف تمام اعضای هیئت‌رئیس و بخصوص آقای دکتر حلبچی مورد استقبال قرار گرفت چراکه تجربیات ایشان برای همه ما سودمند است. لازم می‌دانم از تمام زحمات این برادر بزرگوار تشکر کنم بخصوص که در محیطی کار کردند که در آن ابراز رضایت خیلی به‌ندرت به گوش می‌خورد و در عوض همیشه سیل درخواست‌ها و شکایت‌ها در جریان است. بدون شک اجر کار در چنین محیطی به‌مراتب بیشتر است. برای آقای دکتر حلبچی هم که خود سابقه طولانی در این حوزه دارند و با از خودگذشتگی این مسئولیت را در شرایط سخت مالی دانشگاه پذیرفتند، آرزوی موفقیت و سربلندی دارم.

مجدداً باید تأکید کنم مدیریت اجرایی موفق دوره‌ای دارد که عموماً بیش از ۱۰ سال نیست و گاهی عوارضی هم به دنبال دارد و این نگاه موردتوافق هیئت‌رئیس دانشگاه است؛ بنابراین ما علی‌الاصول بر این مبنا حرکت می‌کنیم اگرچه در مواردی هم ممکن است به دلایل مختلف و مهم‌تر از همه نداشتن جایگزین مناسب موفق به انجام آن نشویم. نداشتن جایگزین می‌تواند به دلیل فراهم نشدن فرصت رشد برای

حاشیه

فضای مجازی در آذرماه بار دیگر چهره منفی خود را به ما نشان داد. بخصوص اکنون که کانال‌ها جای سایت‌های با شناسنامه و بی شناسنامه را گرفته‌اند و هر خبر یا گزارش یا نقل قول یا تحلیل غیر مستند و خلاف واقع را به‌سادگی منتشر می‌کنند. تخریب افراد در این فضا هم امری بسیار عادی و روزمره شده و متأسفانه به دلیل عدم دقت کافی کاربران، گاهی اطلاعات مطلقاً نادرست به‌صورت حقایق قطعی جلوه داده می‌شوند. فقط درباره دو موضوع توانمندسازی کارکنان و تغییر معاونت دانشجویی دانشگاه مقادیر زیادی مطالب خلاف در همین فضاها منتشر شد. البته روشن است که افراد عاقل هر روایتی را معتبر نمی‌شناسند چنانچه خداوند در سوره حجرات آیه ۶ فرموده که اگر خبری به شما رسید آن را بررسی کنید تا از روی نادانی تصمیمی نگیرید که بعداً از آن پشیمان شوید. به نظر من آنچه در فضای مجازی به‌سرعت، بدون کنترل و بدون هرگونه پاسخگویی منتشر می‌شود، مصداق دقیق این آیه در عصر ما است و این وظیفه هر انسان عاقلی است که قبل از هر قضاوتی صحت مطالب را بررسی کند. البته شاید برخی افراد با تصوراتی نسبت به بنده یا بعضی از همکاران این‌گونه فضاها را رقم می‌زنند اما خوشبختانه آنان که سودایی در سر ندارند، به سردرد هم مبتلا نمی‌شوند که «وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا» (سوره فرقان آیه ۷۲)

سخن آخر

آذرماه ۹۵ به عطر میلاد پیامبر رحمت، حضرت ختمی مرتبت؛ و دردانه خاندان عصمت، صادق آل محمد علیهماالسلام معطر بود. از او که رحمتاً للعالمین است مدد می‌طلبیم و به رئیس مذهبمان توسل می‌جوییم که در مسیر رضای حضرت دوست حرکت کنیم.

دکتر علی جعفریان

آذر ۹۵

مترقی و خردمندانه هیئت‌امنا در آن زمان هم مشخص است و آن ایجاد انگیزه بیشتر برای کارکنان در جهت ارتقاء فردی بدون جدانشدن از محیط کار است. واکنش گروهی از دوستان پرستاری در این باره اگر به جهت سوءبرداشت ناشی از متن مکاتبه باشد قابل درک است ولی تداوم آن پس از بیان توضیحات و ارسال نامه اصلاحیه خیلی مفهوم نیست. جالب اینکه اکثریت قریب به اتفاق همکاران گروه پرستاری بالینی از این طرح استقبال کردند و به گزارش مدیر محترم پرستاری دانشگاه بیش از ۱۰۰۰ نفر برای شرکت در آن متقاضی بودند. به‌رحال ما در جهت اجرای تصمیمات هیئت‌امنا دانشگاه حرکت می‌کنیم و اگر در این گروه ملاحظاتی وجود داشته باشد، اولویت اجرا به سایر مشاغل دانشگاه داده خواهد شد.

مقارن با ایام مبارک میلاد پیامبر رحمت و امام صادق علیهماالسلام، کارانه تیرماه کارکنان و خردادماه پزشکان پرداخت شد. این خبر خوبی است چون کارانه پرداخت شده و خبر بدی است چون با فاصله ۶ ماه انجام شده است. همکاران به یاد دارند که روند پرداخت کارانه در دانشگاه تقریباً منظم و ماهانه و با فاصله سه ماه بود اما از آغاز سال ۹۵ این روند به علت عدم دریافت مطالبات دانشگاه از بیمه‌ها نامنظم شد و اکنون بیم آن می‌رود که با تعویق بیشتر روبرو شود. البته در بسیاری از بیمارستان‌های کشور تأخیر حدود یک سال وجود دارد اما انتظار در دانشگاه ما به گونه دیگر است. ما در وهله نخست از تمام قدرت مانور دانشگاه برای حفظ روند پرداخت استفاده کردیم و اگر قرار بود بیمارستان‌ها با موجودی خود کارانه را پرداخت کنند عموماً بیش از یک سال تأخیر داشتند. در مرحله بعد با توجه به مشکلات ناشی از تأخیر پرداخت برای کارکنان، کارانه این گروه یک ماه جلوتر پرداخت شد. ما تمام اقدامات ممکن برای حفظ روند فعلی را انجام خواهیم داد اما طلب بیش از ۹۰۰ میلیارد تومانی مجموعه دانشگاه از بیمه‌ها افق را تیره کرده است. امیدوارم با پیگیری‌های انجام شده گشایشی در این امر رخ دهد.

